

PONEDELJEK, 10. 10. 2022

Zbudili smo se ob 7ih zjutraj. Po krepkem zajtrku smo se peš z učiteljem Ivanom na čelu odpravili proti srednji strojni in elektrotehniški šoli v Boru. Sproti smo se še ustavili pri menjalnici z namenom, da zamenjamo naše, v Srbiji neuporabe evre za srbske dinarje.

Po prihodu v šolo smo se šli namestit v šolsko knjižnico. Tam nas je s krajšim govorom vljudno pozdravil njihov ravnatelj. Sledile so predstavitve košarkarjev. Vsaka država je predstavila po 5 njihovih najboljših košarkarjev. Sledil je kratek odmor s prigrizki. Po odmoru smo se razdelili na 5 internacionalnih skupin. Tekmovali smo v kvizu na temo košarke. Zmagovalna je bila naša, seveda najboljša ekipa, imenovana "čevapi".

Nato smo odšli eno nadstropje nižje na tako imenovan "ice breaking". V tej aktivnosti smo bolje spoznali drug drugega skozi igro imenovano "snowballs". Najprej smo se drug drugega čudno gledali nato pa so nam potek igre dejansko razložili. Sledil je obisk učnih ur, učilnic in telovadnice.

Po tem smo se v bližnjo gostilno odpravili na kosilo. Tam smo se imeli zelo dobro, saj smo hkrati lahko spremljali 2 košarkarski tekmi. Po kosilu smo se s polnimi želodci peš odpravili proti živalskem vrtu. Sproti smo se ustavili še pri razstavljenem ogromnem rudniškem nakladalniku. V času obratovanja naj bi imel čez 100 ton nosilnosti. Videli smo tudi veliko starih avtov (kot npr. Yugo in zastava) le da ti niso bili muzejski eksponati, vendar udeleženci v prometu. Nato smo po krajšem vzponu prišli na vrh hriba kjer je bil postavljen živalski vrt. Videli smo veliko redkih živali kot na primer beli lev in antilopa. V aligatorjevi kletki je močno zaudarjalo, saj je na tleh ležala surova kokoš. Videli smo tudi papige, ki pa niso izgledale najbolj zdrave, saj so bile oguljene in so ves čas grizle kletko. Po ogledu zoo-ja smo imeli nekaj prostega časa. Zato smo se odpravili nazaj v hotel. Tam smo imeli ravno dovolj časa, da smo vrgli nekaj partij taroka. Vendar sva Nejca (Novaka) morala prej še naučiti igrati.

Zvečer smo se dobili še v nekakšni arkadni igralnici, kjer smo imeli tudi večerjo. Tam smo lahko igrali biljard, namizni nogomet, pikado in še kaj. Imeli smo se zelo dobro, za najboljšega v biljardu pa se je izkazal Nejc Filipič, ki je edini dobro poznal pravila(alii pa si jih je sproti izmislil). Skratka, bil je lep, poln vtisov naš prvi dan aktivnosti.

Timotej Ian Poljak

TOREK, 13. 10. 2022

V šolo smo prispeli ob devetih in se takoj odpravili na delavnice o cyberbullyingu, ki so nam jo pripravili učitelji Srbije. Najprej smo obnovili kaj cyberbullying pomeni, potem pa je vsaka država dala primer cyberbullying-a oz. spletnega nasilja. Potem smo se igrali igro "Do you trust me", kjer smo se dali v pare iz različnih držav in se vodili po učilnici z ovirami.

Ko smo odigrali igro smo si ogledali koškarkaški dokumentarni video, ki je bil dolg 1 uro.

Za filmom smo imeli kosilo v odlični restavraciji.

Popoldne pa nas je čakal ogled Lazarjeve jame in Lazarjeve razgledne točke na Lazarjev kanjon. Jama je najgloblja in najdaljša jama v vzhodni Srbiji. Razgledna točka nam je ponujala čudovit razgled in do tja smo hodili 30 min. Kanjon še ni popolnoma raziskan zaradi ostrih skal in celotno območje je zaščiteno, ker predstavlja lepoto in naravo narave. Dolg je približno 9 km in visok od 300-500 metrov. Na točki smo naredili par slikic potem pa smo se odpravili nazaj do avtobusa.

Ko smo pa prišli nazaj domov pa smo imeli prosto popoldne in smo lahko počeli kar smo želeli. Preden smo se zavedali se je dan končal in odšli smo spat.

Ema Jesenko

SREDA, 12. 10. 2022

Ob osmih zjutraj smo se zbrali pred hotelom, kjer nas je pričakal zelo udoben avtobus. Po približno treh urah vožnje, s tem da je avtobus enkrat zavil napačno, smo prispeli do Viminaciuma – staro rimsko mesto. Ker je bil naš vodič takrat zaseden, smo najprej odšli do Amfiteatra. Tam smo naredili skupinsko fotografijo.

Naslednja točka pa so bili mamutovi ostanki. Ogledovali smo si milijon let stare kosti mamuta. Kar nismo se mogli načuditi velikosti te izumrle živali.

Kasneje smo si ogledali rimsko vilo, kjer je odlična scena za fotografiranje. Od vile smo se peš sprehodili do majhnega rimskega mesta. Tukaj smo se lahko sprehodili med ostanki mesta.

Pred kosilom pa smo se ustavili še v majhni trgovinici s spominki. Kosilo smo imeli v restavraciji v narodnem parku. Jedli smo pire krompir in zelo velik dunajski zrezek. Nekaj mesa je ostalo, zato smo ga dali potepuškem psu, ki je z ljubkimi očmi čakal pred restavracijo. Po dveh urah vožnje nazaj proti Boru smo se za eno uro in petnajst minut ustavili po nakupih. V Bor smo se peljali še eno uro in prispeli nazaj prej hotel nekaj minut čez sedmo zvečer.

Sara Trček

ČETRTEK, 13. 10. 2022

Ob devetih smo prispeli v šolo, kjer smo kmalu odšli v telovadnico. Najprej smo se skupaj ogreli, nato pa vadili dvokorak, met in druge elemente, ki jih pri košarki potrebujemo. Program sta vodila srbska učitelja za šport. Ob koncu smo se družili v igri košarke ali odbojke. Jaz in kolega z Madžarske sva izgubila igro proti Nejcu Novaku in Madžaru Alexu. Res sta bila zelo dobra.

Povedali so nam, da je dijak njihove šole pred kratkim postal svetovni mladinski prvak v kick boksu. Pred kosilom smo si pogledali posnetek njegove zmagovalne borbe. V veliko veselje nam je bilo, da smo ga tudi spoznali. Z njim smo se lahko slikali in pogovarjali, kar je precej velika čast. Povedal nam je, da je na prvenstvu prejel močan udarec v uho. Zdaj zato na to uho ne sliši.

Za kosilo so nam postregli z mesom in solato in več vrstami peciva. V prostem času smo fantje igrali tarok. Pridružile so nam se Turkinje, ki pa naših iger s kartami ne poznajo. Ker je tudi njihova angleščina precej slaba, je trajalo nekaj časa, da smo jim razložili pravila igre vojna, ki smo jo potem skupaj igrali.

Ob 18.00 je sledila še slavnostna večerja v hotelu. V prijetnem ambientu in dobri hrani smo uživali še v zvokih njihove glasbe. Veliko se je tudi plesalo. Bilo je lepo.

Nejc Filipič

PETEK, 14. 10. 2022

Zjutraj smo vstali zgodaj, ob. 6. 30, da smo lahko v miru pojedli. Za zajtrk smo imeli veliko izbire, od kosmičev in mleka do jajčk in slanine. Nihče od nas ne bi mogel trditi, da se ni okrepčal za dan, ki je bil pred nami. Ampak tega smo bili na tej izmenjavi že vajeni. Nato smo se odpravili do šole in se v športni dvorani pripravili na košarkarsko tekmo. Najprej smo se malo ogreli, nato pa smo igrali punce proti puncam in fantje proti fantom. Po tekmi je sledila podelitev certifikatov, kjer so bili prvi Madžari, sledili smo jim mi, Slovenci, nato so bili Turki oz. Turkinje in nazadnje še Srbi. Potem smo imeli 40 minut prostega časa. Ta čas smo igrali tarok, kasneje pa smo se z avtobusom odpeljali do Borskega jezera. Najprej smo si ogledali izvire tople vode, ki vsebuje žveplo. Ta voda je zdravilna, bila naj bi dobra za živce. Sledilo je kosilo, kjer smo za predjed dobili veliko salame ter solato. Za glavno jed so nam postregli s piščancem s slatno omako ter pomfri. Ko smo se nasitili, smo si ogledali res ogromno jezero Bor. Ob jezeru je skakalnica, s katere je mogoče skakati v vodo. Nato smo se malo fotografirali ter odšli nazaj do avtobusa. Odpeljali smo se do hotela in imeli prosti čas. Med tem smo igrali karte s Turkinjami. Karte so bile očitno tista dejavnost, ki nam je zapolnila še tisto malo prostega časa. Fantje smo nato odšli igrati biljard in na pico.

Dan smo zaključili okrog desete ure, po ogledu nogometne tekme.

Nejc Novak